

A naturizmus Szerbiában a COVID-19 idején

Miközben a naturizmus még mindig nem az a téma, amelyről bárki lelkesen és nyíltan beszélget – bár bizonyos értelemben nyilvánvalóan történtek előrelépések, amennyiben a ruhátlanság ma már nem komoly bűnnek számít –, teljesen új helyzet-tel kell szembenéznünk, amely a világot és benne mindannyiunkat egyformán kiszolgáltatottá tesz és együttműködésre kényszerít. A világot megbolygató koronavírus Szerbiába is megérkezett, és gyökeres-tül felforgatta mindennapi életünket. „Az embernek vissza kell térnie a természethez” és „a természet visszavág” témák kerültek elő a leggyakrabban az új világjárvány kapcsán. A kijárási korlátozások, a társadalmi-fizikai távolságtartás és számos más megszorítás jellemzik a covid-19 járvány időszakát, amely még mindig tart, amikor ezeket a sorokat írjuk.

Világszerte kérdésessé vált, mi hogyan működhet tovább a járványkörülmények alatt. Más területek-hez hasonlóan a naturizmust is erősen érintették a különböző intézkedések, így az utazással és a rendezvényekkel kapcsolatos korlátozások. A helyzet azonban most kissé különbözik a járvány legelejétől. A naturista életmód eddig is a természet-hez és annak szabályozó képességéhez kötődött. Ez megmutatta, hogy a naturizmus a társadalmi viszonyoktól független részünk, amely csak attól függ, mennyire vagyunk hajlandók kiállni mellette.

Szerbiában a naturizmust az idén legfőképpen a külföldi utazási korlátozások akadályozták, ami azonban hozzásegített bennünket új távlatok meg-teremtéséhez és eddig fel nem ismert lehetőségek kiaknázásához.

Az idei nyáron a naturistáknak Szerbiában olyan élmények jutottak, amelyeket a múltban legfeljebb dokumentumfilmekből és más országokról való beszámolókból ismerhettek, és amelyekről azt gondoltuk, itthon lehetetlen megvalósítani őket. Mindannyian egyetértünk abban, hogy a „lehetetlen” szó elvesztette meggyőző erejét, miután szembe-néztünk az akadályokkal és megkíséreltük, hogy a szerb naturistáknak a saját országunk természeti szépségeit mutassuk meg – tavakat, hegyeket, városokat, sportolási lehetőségeket. Számos ötle-tünket meg is tudtuk valósítani, amivel meggyőztük azokat is, akik nem hittek bennünk.

A nyár legelején rövid időre fel lettek oldva az utazási korlátozások, és meg tudtunk szervezni egy vitorlástúrát Görögországban. Ezzel a rendhagyó úti élménnyel nyitottuk a nyári szezont, remélve, hogy a járvány nem bonyolítja meg nagyon a többi, utazással járó kirándulásainkat és rendezvényein-ket. Sajnos mégis így lett. De végül kiderült, nem is jártunk rosszul.

Most már be kell vallanunk, hogy ruha nélkül napozni nem nagy ügy a szerb strandokon. Külö-nösebb szervezkedés nélkül is lehet homokos és kavicsos partokat találni, ahol ledobhatjuk ruháin-kat. Szerettünk volna azonban egy lépéssel tovább menni, ezért olyan partszakaszokat és tavakat látogattunk meg, ahol eddig nem jártak naturisták. Így szervezetünk tagjai és más naturisták új, eddig fel nem fedezett helyeken is lehetőséget kaptak meztelenül napozni és úszni. Emellett azonban ezzel a naturizmust olyan helyszíneken is szerettük volna népszerűsíteni, ahol nincsenek helybéliek, akik ilyesmire vetemednének. Természetesen olyan helyszíneket, strandokat is meglátogattunk, ahol helyi csoportok és kisebb szervezetek próbálnak maguknak helyet szerezni, ahol rájuk süthet a nap, és teljes szívből támogatjuk erőfeszítéseiket.

Egy a volt Jugoszláviában népszerű dal az embe-eket a hegyekbe hívja, „mert ott nincsen tél”, a Szerbiai Naturista Szervezet pedig ennek nyomán hegynek indult. Tényleg nem volt ott tél. A naturista túrázás az úszással mellett az ultimatív módja az embernek a természettel való egyesülésére. Két sikeres, több tucat résztvevővel tartott naturista túránk arra ösztönöz bennünket, hogy a jövőben újabb programokat szervezzünk.

A szezon végéig még további két projektet sze-retrénnk megvalósítani. Közben írjuk ezt a szö-veget, zajlanak az előkészületek az első naturista biciklitúrára és az első dunai csónakázásra Szerbiá-ban.

Mindezek mellett nem hagytunk fel a heti wellness rendezvényeinkkel, amelyeknek köszönhetően a szerb naturistáknak az év során évszaktól függetle-nül folyamatosan kényelmes helyszín áll rendelkezésre a feltöltődéshez. Bár az évszak és a covid-

19-cel kapcsolatos félelmek miatt valamelyest csökkent a látogatók száma, a wellness-központ tulajdonosa támogatja az erőfeszítéseinket, és nincsen változás ebben a projektben.

Büszkék vagyunk arra, hogy nincsenek covid-19-megbetegedések a NOS tagjai és támogatói között, és arra, hogy mindannyian felelősségük tudatában elkötelezettek az egészségügyi óvintézkedések betartása iránt (fizikai távolság betartása a rendezvényeken és maszkviselés beltéren, ha szükséges) és mellőzik a rendezvényeken való részvételt, ha a fertőzés jeleit észlelik magukon.

A rendezvények és közös programok megszervezése azért nem volt olyan gördülékeny, mint amilyennek tűnik. Meg kell említenünk néhány problémát és akadályt, amelyekkel még mindig szembesülünk. A NOS taglétszáma növekszik ugyan, de még nem akkora, mint szeretnénk. A média a naturizmus iránti szinte teljes közönyét néha megzavarja egy-egy pozitív hír a naturizmusról, mint pl. ez: <https://nova.rs/magazin/putovanja/gde-nudistiletuju-u-srbiji-u-doba-korone>

Sajnos a bürokrácia, valamint eszméink és céljaink előítéletekből fakadó félreértése nagyon lassítják a programok megszervezését. Ez különösen az állami intézményekre és cégekre érvényes. Míg a magánszektor inkább a gazdasági haszonra összpontosít és nem kérdőjelezi meg a naturista életmódot, a közszféra tartózkodóbb. A NOS mint az INF tagja rengeteg erőt fektet abba, hogy minden problémához megtalálja az állami szervezetekkel való párbeszéd kulcsát. Folyamatosan arra kérjük a kormányt és az állami vállalatokat, próbáljanak túllépni előítéleteiken és felelősségteljesen előre haladni. Jövő februárban a NOS Belgrádban fogadja az európai naturista szervezetek számos küldöttjét az EuNat összejövetelén, amivel Szerbia és Belgrád

új gondolatokkal szembeni nyitottságát is meg szeretnénk mutatni. Hálásak vagyunk az INF-nek a belénk vetett bizalmáért, és abban reménykedünk, hogy országunk kormánya is elismeri majd a naturizmus fontosságát és a NOS képességét nagyobb, jelentős rendezvények megszervezésére. Elvégre a naturizmus mint turisztikai ágazat potenciális jövedelemforrás.

Az NOS minden esetben ragaszkodik a transzparenciához és minden programjáról tájékoztatja tagjait, támogatóit és a nyilvánosságot a <https://www.nos.org.rs> címen található weboldalán, ahol részletesebb beszámolók olvashatók a rendezvényekről, illetve ahol közzétesszük a tervezett események meghívóit.

Az említett, idén rendezett programokról való legjobb beszámolóit a résztvevők írták, ezért ahhoz, hogy a közös programok hangulatát érzékeltessük, a résztvevők visszajelzéseiből idézünk:

Vitorlázás:

„Igazán gyönyörű nyaralásban volt részünk Görögországban, a Szaróni-öbölben, vidám csapattal vitorlázva. Csodálatos emberekkel töltöttük ezt a felejthetetlen tíz napot az indigókék tengeren, gyönyörű városkákat látogattunk a szigeteken, a dokoszi öbölben buliztunk, reggel az ágyból felkelve egyből a tengerbe ugorhattunk – élveztük a szabadságot, a szó minden értelmében...”

Nehéz ezt szavakba foglalni – meg kell tapasztalni! A vitorlázás olyan élményt jelent, amihez hasonlót egy hagyományos nyaralás nem ad.

Aki egyszer vidám vitorlásra száll, annak eszébe sem jut többé szárazföldön nyaralni.”

LE BETULLE Villaggio Naturista

Közel az Alpokhoz, 25 km-re Torino központjától, 20 percre a Caselle reptértől. Karavánok, rekreációs sátrak és járművek, teljes felszereltségű bungalók, faházikós karavánok. Medence, szolárium, jakuzzi, és szauna. Klubház étterem, pétanque, mini tenisz, pingpong, röplabda. Túrabiciklis körutak és ösvények a Mandria Parkban.

Látványosságok: Venaria királyi kastély és park, San Michele apátság, Rivoli kastély, Mole Antonelliana, Egyiptomi múzeum, Piazza S. Carlo, supergai bazilika.

Via Lanzo 33 - 10040 La Cassa (TO) - Italy
Tel/Fax +39.011.984.29.62
Tel +39.011.984.28.19
Mail: info@lebetulle.org

www.lebetulle.org

Liechtensteiner
Naturisten Verein

UNI . Unione
Naturisti Italiani

Túrázás:

„Eleinte minden egyszerűnek tűnt – csak egy kis séta a természetben. Lefelé gyalogoltunk, majd nemsokára elhagytuk az ösvényt és völgyeken, hegyi patakokon keresztül folytattuk útunkat. Aztán elértünk egy tisztáshoz, ahol vezetőnk közölte, most már levehetjük ruháinkat. Elárasztott bennünket a felszabadulás öröme – egyedül, meztelenül vagyunk a természetben, elzárva a világ többi részétől.

Aztán sűrű erdőn keresztül haladtunk, amely nagyon nedves volt, az ösvény csúszott és kicsit veszélyesebb volt. Attól tartottam, leesek a dombról és ezzel befejezem naturista pályafutásomat. Örökkévalóságnak tűnt ez a szakasz. Fákba és mindenféle növényekbe kapaszkodtunk. Egyre csak gyalogoltunk, látható végcél nélkül. Teljesen leizzadva meg akartam állni, de egy hang a fejemben azt mondta: muszáj folytatnod! Az ösvény végén folyóhoz értünk. A vezető azt mondta, mehetünk vele a folyóban, vagy a folyó mentén folytathatjuk az utat. Mindannyian a folyó mellett döntöttünk, hogy lehűtsük lábunkat. Az áradással szemben haladtunk a folyóban, térdig, néha derékig vízben. Alighanem ez volt a túra legjobb része, mert nagyon meleg volt, a víz pedig kellemesen hűsített. Kétórányi kalandos hegyi túrázás után végre célunkhoz értünk: egy nagy vízeséshez. Fáradtan, de egyben izgatottan ledobtuk zsákjainkat és a vízbe vetettük magunkat. Ahogy a vízesés alatt álltam, a víz lemosott rólam minden forróságot, izzadságot, fáradtságot, minden aggodalmaskodást, negatív gondolatot és a város zaját. A víz hangja lélekzene, amely táplál és gyógyít.

Egy órát úsztunk és mulattunk a vízesés mellett nevetve és beszélgetve.

Kirándulásunk végén finom vacsorával jutalmaztuk magunkat egy helyi vendéglőben. Ekkora túra után ez jár.

Igaz, hogy a gyaloglás nagyon fárasztó volt, de az érintetlen természet csodáit csak így lehet felfedezni. Megérte.”

A második túránkról:

„Szerbia keleti részeinek felfedezése különleges élmény. Ellenállhatatlan, misztikus, mágikus táj. A Mlava folyó kanyonja és a Gornjak monostor nagyon erős benyomást tesznek. Erre a kalandra olyan emberekkel vállalkoztam, akikkel most találkoztam életemben először. Bizonytalan voltam, hogy képes vagyok-e átlépni azt az elképzelt határt, ami ebben az esetben a Homolje hegység egyik csúcsára való felmenetelt jelentette, forró napon, egy szál hátizsákban, ruhák nélkül. Jó, cipő azért volt rajtam, az egyetlen, amit fel tudtam venni, miután előző nap bevértem a lábam. A vágyam, hogy valami

újat csináljak, végül túllendített az elképzelt vörös vonalon.

Minden – a gyalogláson kívül – egyszerű volt, nem is jutott eszembe, hogy meggondoljam magam.

Az embereket, akikkel most először találkoztam, közelállónak éreztem, támogató csoportnak, gyógyítóknak...

Az egyetlen csalódásom én magam voltam – azt hittem, edzettebb vagyok, mint amilyennek bizonyultam. Félúton úgy gondoltam, vissza kellene fordulnom, hogy ne lassítsam az egész csoportot. De két társam a csoportból biztatott, mert nem akarták, hogy a csoport végén haladva magamra maradjak. Közben meg-megpihentünk, és az én tempómban meneteltünk, végig viccelődve. Kétórányi gyaloglás és számos pihenő után utolértük a csoportot és célunkhoz értünk, a tengerszint felett 675 méteres Ježevac csúcsra, ahonnan fél Szerbiára rálátni. Isteni, teljesen szürreális érzés...

Míg felfelé gyalogolsz, szinte megfeledkezel meztelen testedtől, de amikor felértünk a csúcsra, olyan természetesnek volt így tapasztalni a természetet és átadni magunkat az élménynek.

Megérzésem azt mondja nekem, hogy kicsit még ki kell tágítanom a határait ebbe az irányba.”

Tóparti kirándulás

„Profi és segítőkész szervezés mellett saját kosinkkal érkezünk a tóhoz, minden egészségügyi óvintézkedést betartva.

Csodaszép, tiszta volt a strand, amelyet az ajánlásokkal összhangban gondoztak. A nap során mindig biztonságban éreztük magunkat a szervezőknek köszönhetően, akik gondoskodtak arról, hogy minden rendben legyen.

Az esti órákban a torontálvásárhelyi tavak mellett egy étteremben gyűltünk össze, hogy megbeszéljük élményeinket és megtervezzük a következő kirándulást.

Kedves, jókedvű, mások iránt nyitott emberekkel találkoztam. Igazából ez volt a legjobb ebben a kirándulásban.”

Egy másik tóparti kirándulásunkról:

„A bölcsek szerint nem szabad félnünk az új élményektől. Ettől a gondolattól vezérelve jelentkeztem egy egynapos kirándulásra a NOS szervezésében, anélkül, hogy bárkit is ismertem volna akár a szervezetben, akár azok közül, akik részt vettek a kiránduláson. A NOS honlapján meghirdetett program részletei önmagában elég ígéretesek voltak. Miután röviden telefonon beszéltem az egyik

szervezővel, egyértelmű volt számomra, hogy ez egy komoly csoport, és nincs mitől tartani amiatt, hogy egyedül csatlakozom a programhoz. Így indult az első élményem a NOS-szal, csupa jó benyomással.

A szervezet két tagjával (és remélem, két új barátal) való rövid autózás után megérkeztünk Szerbia keleti részének érintetlen természetébe, pontosabban egy első pillantásra érintetlenül tűnő helyre. A természet lélegzetelállító volt, a tó békés és tiszta, és néhány kacsza növelte a kép szépségét. Viszont a tónak azon a részén, ahol törölközőinket letéve szerettük volna eltölteni a napot, láthatóan mások is jártak előttünk. Gondatlan látogatók többhavi otthagytott szemete mutatta, hogy ez valójában egy népszerű hely, gondolom, a környékeliek járnak ide.

A szervezők azonban felkészültek, sőt, jelezték is a nap elején, hogy a tóhoz érkeve első dolgunk a szemét eltakarítása lesz. Egyébként ez volt a legjobb az egészben. Egész életemben naturista voltam, és boldog voltam, hogy olyan emberekkel ismerkedhettem meg, akikkel részben közös az érdeklődésünk, és akikkel egyformán viszonyulunk a természethez, amely sok csodás dolgot ad nekünk, és amely felé ezért hálával kellene fordulnunk.

A kirándulásnak ez a része, amely során néhányan egy óra alatt összeszedtünk 12 nagy zsák szemetet és kitisztítottuk a strandnak ezt a részét, tetszett nekem a legjobban – az első naturista öko-

programom! Ki is lehetne jobb társaság az ilyesféle környezetvédelmi tevékenységhez, mint a naturisták (hiszen a „naturizmus” szó gyökerében ott a „natura”, azaz a „természet”).

A nap hátralevő részét a tiszta tóparton töltöttük, tiszta, langyos vízben úszunk, jó társaságban, kölcsönös tisztelettel beszélgetve és focizva. Az időjárás is kedvezett nekünk. Néhány felhő ellenére napos volt, de nem túl forró. Egyszerűen tökéletes idő egy gyönyörű nyári naphoz.

Ezek az idézetek azokból a visszajelzésekből valók, amelyek attól a több, mint 90 embertől érkeztek, akik úgy döntöttek, az idei nyarukat Szerbia Naturista Szövetségével töltik. Reméljük, teljesítettük a várakozásokat és már várjuk a következő kalandokat.

Információs Iroda,
Szerbia Naturista Szövetsége

Terra Nua naturista kemping

Naturista kemping Portugáliában, az Alentejo régió szívében.

Sátraknak, lakókocsiknak és karavánoknak és persze mindenféle szabadidős tevékenységekhez, kikapcsolódáshoz kínálunk helyet természetes környezetben, messze a mindennapok mókuskerekétől.

Portugál és külföldi naturisták találkoznak nálunk, kellemes éghajlat alatt és kiváló szolgáltatások mellett, a természet csendjében, családias környezetben.

A kemping kettőnk, Jorge Coleho és Helder Rodrigues álma. Mindketten fiatal korunk óta naturisták vagyunk. Ugyanaz volt az álmunk: hogy létrehozzunk egy kis naturista-nudista helyet vidéken, ahol közelebb lehetünk a természethez és mindahoz, amit a természet ad nekünk, és hogy ezt a helyet és ezt az életmódot megoszthassuk másokkal.

Eldöntöttük, hogy ezt a közös álmot valóra váltjuk és létrehozunk egy naturista-nudista kempinget vidéken. Olyan helynek szánjuk kempingünket, ahol minden naturista-nudista néhány napot el tud tölteni teljesen kikapcsolódva, ruhák nélkül, szoros kapcsolatban a természettel, messze a mindennapok zajától, nyüzsgésétől.

Szaktudását tekintve Jorge 1987 óta a turizmus és a vendéglátás különféle területein szerzett tapasztalatot: volt recepciós, foglalásokat kezelt, értékesítéssel, hozamenedzsmenttel és online értékesítéssel foglalkozott.

Helder 25 éven át a bankszektorban dolgozott, bár felsőfokú tanulmányait a kulturális örökség és a művészettörténet területén végezte. Az évek során masszázst és fizioterápiát tanult és szakácstudását fejlesztette.

Néhány évvel ezelőtt láttunk neki megvalósítani ezt a projektünket. Eredetileg Portugália déli részét, az Algarvét néztük ki ehhez.

Az Algarve minden részén kerestünk alkalmas területeket, de hamar azzal szembesültünk, hogy a telekárak nem a mi zsebünknek valók.

Hosszú keresés és sok-sok kilométernyi autózás után végül Alentejo régióban találtuk meg azt a helyet, amit kerestünk.

Hosszú és nehéz úton jutottunk el oda, ahol ma tartunk. Számos akadályt kellett leküzdenünk, és számtalanszor kellett módosítani az eredeti terveinken, hogy teljesítsük a hivatalos előírásokat.

A bürokrácia Portugáliában próbára teszi a türelmet.

Hogy csak egy apró példát mondjunk: beterveztünk egy kérést, hogy a községi önkormányzat a telekvásárlás előtt vizsgálja meg, engedélyezi-e majd kemping létesítését az általunk kinézett telken, és egy teljes évet vártunk a válaszra.

A kemping a pusztán található, 3 km-re a következő falutól, Messejanától.

Mindent újonnan építettünk, ami persze nem volt olcsó. A vízellátáshoz föld alatti tartályt kellett építenünk. Meg kellett győznünk a villanyszolgáltatót, hogy kivigyék az áramot a kemping területére, mielőtt egyáltalán nekiláthattunk bármit is kiépíteni - akár csak az épületek alatt húzódó infrastruktúrát (elektromos hálózat, víz, csatorna).

Aztán nekünk is keresztbetett a koronavírus. A 2020-as év eddig világszerte nehéz időszak volt. A COVID-19 mindannyiunk életét megváltoztatta, és természetesen a mi projektünket sem kímélte a kijárási korlátozásokkal, a határok lezárásával, azaz, hogy a szállítók nem tudták időre teljesíteni a megrendeléseket, stb.

Így aztán úgy döntöttünk, két részre tagoljuk a megvalósítást. Az első fázissal elkészültünk:

minden szükséges szolgáltatás üzemel. A következő fázisban három további épület létesül majd, illetve bővül a bár/recepció területe.

A legfontosabb azonban az, hogy minden nehézség ellenére végre kinyithattuk „kapuinkat”. Élménydús időszak volt ez nekünk, és a lelkes visszajelzések, amelyeket azoktól a vendégektől kaptunk, akiket már fogadhattunk, azt mutatják, jó irányba haladunk.

Örülünk, ha nemsokára titeket is vendégeink között köszönthetnénk a Terra Nuában!

TERRA NUA, LDA

Naturista Kemping- és Karavánpark
Estrada Municipal 1082
7600-375 Messejana - Alentejo - Portugália

E-mail: terranua@terranua.pt
Website: <https://www.terranua.pt/>

Neomatriarchátus vagy a nők felsőbbrendűsége?

Van-e neomatriarchátus? Vagy azért vannak-e a nők bizonyos ágazatokban túlsúlyban, mert felsőbbrendűek? A kérdés megválaszolásához rövid elemzésre van szükség, hiszen erről a témáról sokat vitáznak ma a médiákban, így nagyon időszerű.

Az anyajogú társadalmakban a nők vannak fölényben a férfiak helyzetéhez képest. Úgy vélik, az ilyen rendszerű család intézménye a földművelő társadalmakban alakult ki, míg a legeltetéssel foglalkozó csoportokban az apajogúság dominált.

A szociológusok szerint a matriarchátus, amelyben a nők bírják a hatalmat, a 19. századi történészek feltételezése, amire azonban néhány kevés kivételtől eltekintve nincsenek néprajzi és történelmi adatok.

A 19. század evolúciós antropológusai, közülük főleg Johann Jakob Bachofen történész tételezték fel, hogy a társadalmi fejlődés kezdeti szakaszában, amikor gyakori volt a promiszkuitás, csak az anyaság volt biztos. Eszerint mivel az apaság nem állapítható meg biztosan, a férfi alárendelt helyzetbe került a nővel szemben, aki mind az anya, mind a közösség vezetőinek a szerepét töltötte be.

Egy példája az anyajogú társadalmaknak a legendabeli amazonok, illetve az anyaistennő-alakok, amelyek nagy érdeklődésre találtak a neoevolucionista antropológusoknál.

Ami az amazonokat illeti, régészeti leletek alapján megállapították, hogy ez a nők által irányított nép a mai Románia területén élt. Ez egybecseng a homéroszi eposzokkal, amelyek szerint az amazonok részt vettek a trójai háborúban.

Ami az anyaistennő alakját illeti, sokminden cáfolja azt a feltételezést, hogy ez az istenség a legendák körébe tartozna.

Az anyaistennőt ábrázoló kőszobrocskák, amelyeket Dél-Amerikában és Európában találtak, igazolják a kultusza létezését. Olaszország egyik régiójában, Szardinián is megtalálhatók az anyaistennő-kultusz nyomai, ahol a nurági kultúra mutatja, mennyire elterjedt volt ez a kultusz a neolitikumban. Az újkőkorszak volt az a kor, amelyben a világ legkülönbözőbb pontjain gyakorolták

az anyaistennő vallását.

Tehát, ha valamikor létezett matriarchátus, van-e ma „újmatriarchátus”?

Személy szerint úgy gondolom – márpedig személyes véleményt mondok – nem lehet tagadni, hogy a nők erőteljesen jelen vannak a nyugati társadalmak minden nyúlványában.

Az anya szerepét alapul véve, aki 90%-ban meghatározza a gyerek nevelését, azt látjuk, hogy az óvodákban szinte kizárólagos a nők jelenléte, és ez folytatódik az általános iskolákban, ahol a tanítók 80%-a nő, a felső tagozatokban, ahol 70% az arányuk, és a középiskolákkal, ahol 60%-ot tesznek ki. Az egyetemekig kell mennünk, hogy azonos arányban találjunk női és férfi oktatókat.

Ez nem azt jelenti, hogy a társadalmunk anyajogú lenne (bár egyébként jó lenne, ha így lenne), hanem a jelenlegi helyzet számbavétele.

Van egy kis ország Európában, amelyet a Szovjetunió felbomlásakor „nők köztársaságának” neveztek. Ez az ország Lettország: elnöke 1999-től 2007-ig nő volt, vannak női miniszterek (ez Olaszországban is változóban van) és napilap-főszerkeztők, nők vezetnek bankokat és jelentősebb állami és magánvállalatokat, stb. Röviden, a „nők köztársasága” becenév nem csak találó, de nagyon szemléletes is, mert leképezi és összefoglalja mindenki számára érthetően és világosan, mennyire jelen vannak a nők a lett társadalomban.

Afrikának is megvan a maga „Lettországa”.

Az olasz „Corriere della Sera” napilap Ruandáról közölt cikket, amely szerint az országban számtalan nő található az állam, az igazságszolgáltatás, a bűnüldözési szervek és nagy magán- és állami cégek élén.

A szórakoztatóipar világában a leginkább szembeötlő a nők minden szinten való jelenléte: tömérdek modell, táncoslány, műsorvezető, tán-

cos, énekes, riporter stb. dolgozik a tévében, ahol kisebbségbe kerültek a férfiak. És ez nem rossz, hanem jó.

Ha tovább lépünk a munka világába, az iskolákon kívül az irodai munkahelyeken is többségben találjuk a nőket. A postahivatalokban, bankokban, biztosítóknál szembeötlő, hogy a nők vannak többségben. Sőt, ma a nők olyan munkákat is végeznek, amelyekről régebben azt tartották, csak férfiaknak való: repülőt, vontatóhajót, jégtörőt, buszt, vonatot és földmunkagépeket vezetnek, légiirányítók és tudományos kutatók, stb.

Ezekkel a példákkal nyilvánvalóan nem azt akarom mondani, hogy mindez valamiféle neo-matriarchátus, hiszen nagyon jól tudom, hogy ez a férfiakkal való egyenlőség ügye, az egyenlő munkaerőpiaci esélyekről, az egyenlő méltóságról szól; azt akarom mondani, hogy a férfiak ma úgy érzik, a világszerte felszabaduló nők a sarkukban vannak, ami szociológusok és szexológusok szerint az oka lehet a férfiak mai identitásválságának.

Igen, ez talán nem egy újfajta matriarchátus eljövetele, hanem a nők felsőbbrendűségének megnyilvánulása. Erre az oktatás kiterjesztése is rávilágít, aminek az ebből évszázadokon keresztül kizárt nők a haszonélvezői.

A nőknek ehhez a felszabadítási folyamatához a maga területén a naturizmus is hozzájárult.

Így például amikor a naturizmus az azt jellemző meztelenségfelfogással megjelenik a nemek közötti viszonyokban, természetes módon oldódik a

nők félelemérzete a férfiak agressziójával szemben, amely természetes módon enyhül. A nemek közötti egyensúly helyreállításának a folyamata a már megszerzett szabadság mellé a szabadság egy további válfaját ad a nőknek.

Ennek eredményeként a nő felszabadulásával a férfi is szabadabbá válik. A naturizmusban a női nemből újból nőnemű ember lesz, mégpedig azért, mert a naturista közösségben a férfi felismeri a nő szerepét és méltóságát, amivel új dimenziót kap a férfi-nő-viszony. A naturizmus az egyetlen eszme, amely átgondolta és közösségeiben új társadalmi helyet adott a nőknek.

Ezt a saját, a többiek és főleg a nők meztelenségével való folyamatos szembesülés útján érjük el.

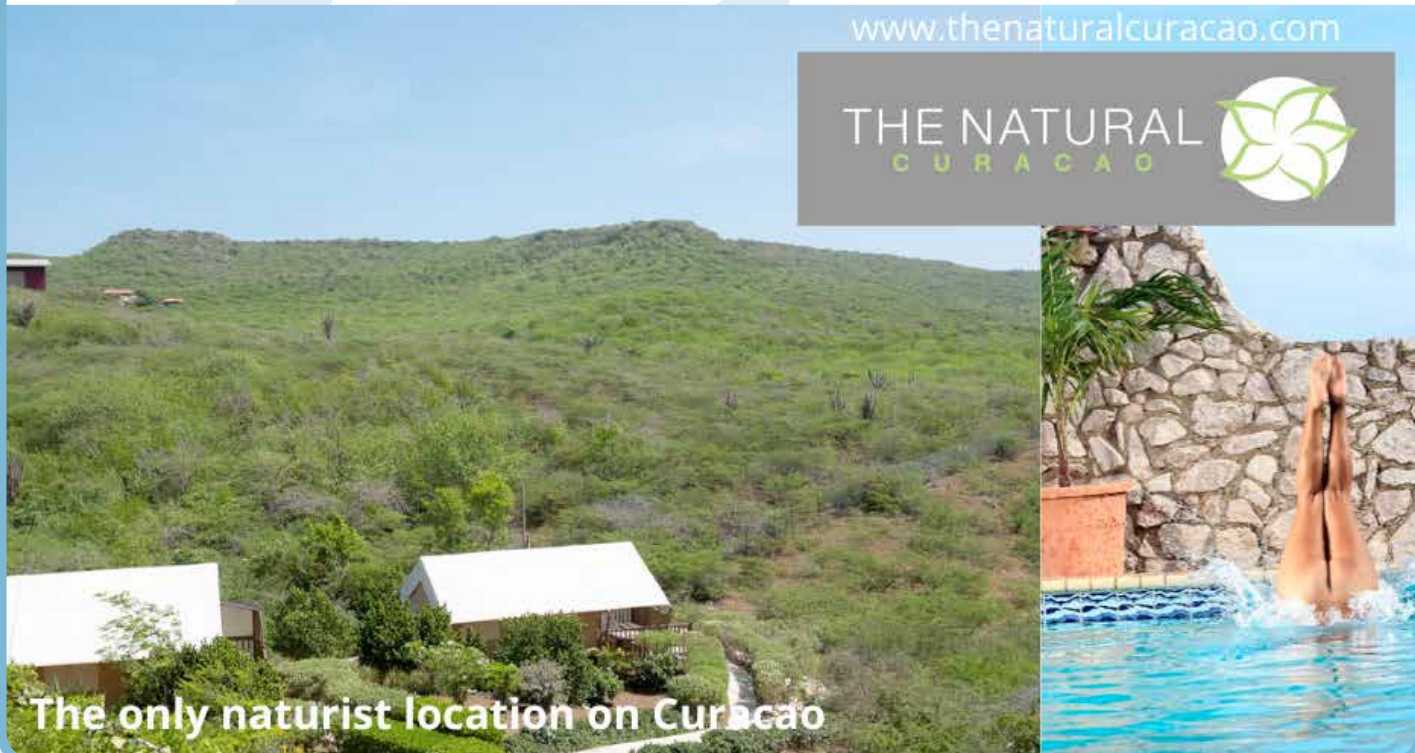
Írta: Pino Fiorella

Következő számunk

A cikkek beküldési határideje: november 20.
Következő számunk megjelenésének időpontja: december 5.

www.thenaturalcuracao.com

THE NATURAL
CURAÇAO

The only naturist location on Curacao